

خسایف شیرازی، اسماعیل. (۱۲۷۸-۱۳۲۲ ش)، عالم، مدرس و شاعر، متخلص به خایف. در شیراز به دنیا آمد و در هفت سالگی به سبب آبله نابینا شد. او در بیست سالگی حافظ قرآن شد. خایف ابتدا ادبیات و مقدمات را فراگرفت و سپس به آموختن اصول و فقه و حکمت الهی و ریاضی و طبیعی روی آورد و با علوم جدید چون فیزیک و شیمی آشنا شد و زبانهای عربی و فرانسسه را یادگرفت. وی در خانه‌اش به تدریس می‌پرداخت و هفته‌ای یک بار در شاهچراغ به منبر می‌رفت و موعظه می‌کرد. خایف در شیراز درگذشت و در بقعه شاهزاده محمد واقع در دروازه کازرون دفن شد. «دیوان» اشعار او چاپ شده است.

انجمنهای ادبی شیراز (۲۷۱-۲۷۳)، دانشمندان و سخن
سرایان فارس (۲ / ۳۹۸-۴۰۱)، الذریعه (۹ / ۲۷۷)،
روشندلان جاوید (۲۹۷-۳۳۶)، زندگینامه رجال و
مشاهیر (۳ / ۱۳۵)، شاعران کور (۲۹۷-۳۴۴)، فرهنگ
سخنوران (۳۰۱)، مؤلفین کتب چاپی (۱ / ۵۸۷-۵۸۸)،
مرآت الفصاحه (۱۸۴-۱۸۶).